

Letos jsem se po několika letech rozhodl vynechat, pro někoho, vrchol sezony Zahradu v Náměšti na Hané a vydal se v náruč městu rybníků, příjemných lidí, hospůdek a hudby. Třeboň, vidina několika příjemně strávených dní.

Ihned po akreditaci a ubytování vedly moje kroky do vyhlášené rybí restaurace Šupina. Vynechat kapří hranolky, pasované do role oficiálního jídla festivalu, s bramborem a rybí polévku by byl trestuhodný hřích. V sychravém počasí to byla skutečně vzpruha.

Pomalů se blížil večer a tudíž i hlavní program na zámeckém nádvoří. Hlavními průvodci hudební produkce byli pánové Jiří Balda a Petr Stolař z hrobského Divadla V Pytli. Petr Stolař přiběhl na podium ještě s batohem, kytarou a spacákem v ruce. Nádvoří se pozvolna zaplňovalo, a aprílové počasí a ne zrovna optimistická předpověď asi spoustu potenciálních návštěvníků odradila. Nemám rád megaprezentace velkých sponzorů a i zde mně na nádvoří více než podium "zaujal" velký růžovošedivý

Inkululeko Yabatsha

foto: Vítek Školník Urban ©

tan jednoho z mobilních operátorů s barem a počítači s připojenými na internet. Co mně však skutečně zaujalo, byly dárky rozdávány hosteskami. Růžové karimatky velikosti akorát tak pod sedací partie těla. Na deštěm skrápěných lavicích byly velmi příjemné.

Prvním z účinkujících, byla skupina, která nedávno v pražském klubu Akropolis pokřtila své druhé CD **Šance** ([viz článek Jardy Sibrta](#)). Právě zde v Třeboni, před deseti roky na čtvrtém ročníku, měli [Irish Dew](#) své první profesionální vystoupení. Skupinu, kterou vede Václav Veselý (akordeon), tvoří kromě dalších Čechů i jeden obyvatel z britských ostrovů, Sean Barry, hrající na keltskou harfu. Irish Dew zahájili svůj blok irskými tradičními skladbami a plynule přešli k autorským skladbám ze svých CD

Závist

a nedávno vydané Šance. Kapela hrála pěkně a i pro keltského analfabeta bylo velmi zajímavé průvodní slovo Václava Veselého o původu, historii keltské muziky i jednotlivých skladbách.

Nedílnou součástí festivalu Okolo Třeboně je divadlo. Kromě Divadla V Pytli, ze kterého byli oba moderátoři, ke kterým se vrátíme později, každoročně svoji divadelní sezonu uzavírá **Divadlo Jára Cimrmana**

. A zde pro mě nastalo největší dilema festivalu. Jít na představení Cimrmanů,

Vražda v salónním coupé

nebo zůstat na nádvoří a sledovat další účinkující. Dilema to bylo skutečně velké, protože ihned po Irish Dew byla na řadě jedna z mých nejoblíbenějších skupin, liberecký Jarret. Po zvážení všech možných a nemožných variant a s přesvědčením, že Jarrety ještě letos uvidím a uslyším jsem se přesunul do Divadla J. K. Tyla. Co říci o klasice českého divadla? Snad jen to, že ačkoli znám hry z CD nebo TV, na živo je to stokrát lepší.

Po výstupu ze salónního coupé zpět ven bylo jasné, že tato noc k suchým rozhodně patří nebude. Na zámeckém nádvoří mezitím číselo černá energie. Na pódiu totiž řádili členové **Inkululeko Yabatscha School of Arts**

ze Zimbabwe. Tuto "partičku" jsem viděl před několika lety na Folkové Růži v Jindřichově Hradci a musím přiznat, že takhle dlouho bych na podiu běhat, zpívat a tančit asi nevydržel.

Posledním pátečním účinkujícím na zámku byl **Divokej Bill**. Pro většinu zřejmě tahák večera netoliko pro mě. Od Divokého Billa znám jenom pár rádií omletých fláků a tak jsem byl zvědav jak to bude vypadat live. Bohužel mne vystoupení této skupiny vůbec nezaujalo a tak jsem se přesunul do sladovny pivovaru, kde se mezi tím připravoval koncert plzeňské "znouze".

Noční koncert Znouze v pivovaru

foto: Vítek Školník Urban ©

Plzeňská **Znouzectnost** rozhodila pozvánku na popůlnoční koncert již na nádvoří ve svém asi třicetiminutovém bloku a v pivovaru to pak rozjela naplno. Lehce po půlnoci spustila Znouzectnost své hity. Některé pamatuji i já z doby před deseti lety, kdy jsem promeškal jen málo z jejich pražských koncertů. Zaplněný sál sladovny se roztančil v rytmu bigbeatu, že občas byl problém i projít kolem a já si připomněl, jak jsem se s utaženými farmářkami chabě bránil těžkým okovaným botám. Návrat ztemnělou a tichou Třeboní byl příjemným balzámem před usnutím.

Jelikož sobotní program začínal už v pravé poledne scénou v parku, na procházky po Třeboni nebylo zas tolik času. Jako každý rok, povinná česnečka U Čochтана mně postavila na nohy a vzhůru stihnout co nejvíc než vypukne hudební část soboty. Trhy na třeboňském Masarykově náměstí byly pestrobarevné, voňavé, plné zajímavých stánků a lidí, prostě nádherné.

V pravé poledne měla v zámeckém parku vypuknout koncert méně známých kapel. Šest jich vybrali pořadatelé z přibližně tří set přihlášek. O jedno poslední místo se na webu Okolo rozpoutal boj. Hlasování vyhrálo duo Nestíháme. Vzhledem k aprílovému počasí, bylo rozhodnuto, že se scéna přesune do pivovaru. Za bohužel minimálního zájmu návštěvníků otevřela volyňská skupina [Shivers](#) odpolední blok. Shivers hraje keltskou muziku, a navzdory mládí členů kapely, jim to šlapalo skutečně dobře. Skladby hrají vlastní, ale i na motivy lidových písní z Irska či Bretaně. Stejně jako Nestíháme se o pár dní později na Zahradě ucházelo o přízeň hlasujících fanoušků a tam si vysloužili pěkné jedenácté místo.

Druhé v pořadí byly **Berušky**. Byskytaristka Helena Peukertová vyměnila Třeboň za dovolenou u moře a tak Berušky vystoupily s pánským elementem. Ani to jim však nevadilo a hrály pěkně.

Třetí kapela v pořadí měla trojku i v názvu. Jednalo se o skupinu **Tři dny na bříše** z Loděnice u Berouna. Členové kapely byly o generaci starší než předchozí účinkující a jejich doménou je, jak sami říkají, blues-beat. Kapela hraje již déle a dokonce předskakovali Vladimíru Mišíkovi.

Skupinu **Epy de mye** jsem z důvodů hladu neviděl a tak jsem dorazil krátce po začátku **Jiřího Bílého**

a jeho doprovodné skupiny. Jiří Bílý hraje příjemný melodický folk s bicími a jeho píseň **Neptej se**

(stejný název má jeho první CD) je známa například z Country radia. Na podzim se u Ji-ho music chystá jeho druhé album

Na tělech ryb

. Vždy jeden vybraný z odpoledního bloku má právo otvírat večerní koncert na nádvoří a volba padla právě na Jiřího Bílého.

Vítězem diváckého hlasování o poslední volné místo bylo duo [Nestíháme](#) . I když Petr Bohuslav, průvodce pivovarským odpolednem, a Honza Řepka tvrdili, že jsou kapela a na Zahradě soutěžili v sekci písničkáři a dua. Nu což, dvoučlenná kapela nebo duo, to se přeci nevylučuje. Kluci byli uprostřed minišňůry. Šest koncertů v pěti dnech a ještě den před tím na Křivoklátě

Iva Frühlingová

foto: Vítek Školník Urban ©

jako předskokani Spirituál kvintetu, slušná rozcvička před Portou a Zahradou. Bohužel publikum v pivovaru nebylo asi naladěno na klidnou písničkářskou strunu a tak klukům nebylo chvílemi vůbec rozumět. A to jsem seděl hned u pultu (zvukařského nikoli výčepního) Kuby Lise. Ještě v 16,30 pánové hráli v Třeboni a už v 19,00 začínala soutěž na Portě, kterou nakonec vyhráli.

Zavírajícím odpolední části byl **Michal Braxatoris** a jeho nové **Bafalo**. Bafalu měl patřit popůlnoční koncert a tak byl tento dvojpísňový miniblok pojat jako pozvánka na večer. Nové Bafalo tvoří členové bývalé bluegrassové skupiny Průšvih. Jako správní bégéčkáři se s ničím moc nemazlí a tak praskla struna ještě při zvučení. Nejdřív to vypadalo, že pánové zahrají bez Braxy, ale ten to moc dlouho nevydržel a tak se alespoň chopil tamburíny a mikrofonu a než jsme se stihli rozposlouchat, tak byl konec. Bafalo dohrálo, šestá hodina na krku a tak tradá znovu na zámek.

V průběhu odpoledního koncertu, bylo možné stihnout na náměstí již třetí ročník Běhu Járy Cimrmana v zimníku a s kufrem dle společenských pravidel Jiřího Gutha-Jarkovského. Výtěžek z tohoto závodu je věnován nadaci Slunce pro všechny a závod osobně startuje pan Ladislav Smoljak, který i názorně předvedl předávání štafety.

Diváků na zámku nebylo zpočátku mnoho, takže jeden z moderátorské dvojice, Petr Stolař oběhl publikum a s každým se osobně pozdravil. Pro diváky příjemný začátek, pro pořadatele až tolik asi ne.

Jak jsem již napsal výše, večerní koncert na zámku otevírá vybraný účinkující z odpolední scény. **Jiří Bílý** se svojí kapelou zahrál repertoár přibližně stejný avšak s lepším zvukem než v pivovaru.

Moderátorský pár Divadla v Pytli pro mě byl velmi milým překvapením a aby se publikum během drátování a zvučení skupiny Traband nenudilo, trénovali s diváky dešťovou variantu a

rozkládání deštníků na povel. Důležitá informace však byla, že prší tehdy až řeknou moderátoři.

Traband před poloprázdným nádvořím zahrál skladby nejen z posledního alba a někteří z diváků se dala do tance. Aplaus byl takový, že po několikátém přídavku je moderátoři nechtěli už pustit zpět na podium. Diváci však nepřestávali a tak Tonda Hlaváč z následujících Nezmarů zpod podia uvolil " *ať ještě zahrají, my pak dáme o jednu míň*". Vskutku pěkné muzikantské gesto. Trabandi tedy přidali skladbu

Mraky

a mraky nad Třeboní se začaly trhat.

Co napsat o klasice české folkové scény **Nezmarech**? Léty prověřená kvalita, kterou diváci milují a spoustu písní si s kapelou i zazpívají.

Sobotním zahraničním hostem byli polští **Tolhaje**. Tolhaje vznikli před pěti lety a kromě České republiky hráli např. i v Německu či Anglii. Osobně bych polské Tolhaje přiřadil k našemu Koňaboji. Základ ve folklóru obohacený o osobní prvky. Muzika byla příjemná, jednou rychlejší k tanci, příště pomalá. Bohužel jsem díky neznalosti polštiny nevěděl o čem jsou texty a

Děda Mládek Illegal Band v darovaných tričkách

foto: Bára Urbanová ©

tak jsem si to nevychutnal tolik. Podobný problém jsem měl i u dalšího z hostů. Tím byla Češka s francouzskými předky Iva Frühlingová. Iva žila ve Francii od svých čtrnácti let. Ve městě na Seině a pod Eifelovkou odstartovala svoji hudební kariéru, ačkoli se tam dostala přes modelingovou agenturu. V loňském roce vydala Iva Frühlingová album s názvem jejího rodného města **Litvínov**. Iva má velmi zajímavý a příjemný hlas, muzika taktéž velmi zajímavá, ale bohužel opět neznalost jazyka bránila většímu prožitku.

Na Třeboň se již dávno snesla tma a blížila se exploze energie, humoru a všeobecně známých písniček. **Děda Mládek Illegal Band**. V tuto chvíli bylo již prostranství pod pódiem beznadějně přečpané a plné očekávání hitů jako

Jez, Hlásná Třebáň,

Lízátko

nebo

Zkratky

. Než však stihla skupina začít, jedna postarší fanyinka pánům předala batikovaná trička, která pro ně vlastnoručně udělala její dcera, která údajně ten den měla i narozeniny. Mersí, frontman kapely, trička rozdál, pánové se do nich ihned na podiu převlékli a gejzír explodoval. Nikomu vůbec nevadilo, že kapela kvůli nemoci není kompletní. Aniž bych se chtěl předchozích vystupujících dotknout, je skutečně skvělé vidět, když se muzika dělá dobře a pro zábavu. Nebavili se však jen diváci, ale hlavně kapela sama. Salvy smíchu přímo na podiu nebyly žádnou výjimkou. Kromě písniček měli pánové připravenu i taneční vsuvku. Zřejmě inspirováni představením Lord of the dance a chystanou premiérou Keltského tygra zatančili skotský tanec. Jak se všichni bavili se ani nedá popsat. Diváci se dočkali snad všech očekávaných evergreenů a jelikož se ručička na zámeckých hodinách opovážlivě přiblížila půlnoci, koncert po několika přídavicích skončil.

Stejně jako po pátečním koncertu na nádvoří se početná skupina z diváků přesunula do pivovaru, kde měl noční koncert **Michal Braxatoris** se svým novým **Bafalem**. Kromě kraťoučkové pozvánky navečer jsem Braxu víc jak rok jinak než z CD neslyšel a byl tak velmi zvědavý na jeho nový ansámbl. Vše nasvědčovalo tomu, že Braxa bude hrát nové skladby. Předsevzetí a plány jsou sice hezké, ale moc dlouho to netrvalo a zazněly i staré osvědčené hity. Braxu mám osobně radši více jako osamělého písničkáře v sáčku, ale i tak se mi tento comeback líbil. A opět návrat nádhernou noční Třeboní.

Festival pokračoval ještě v neděli koncerty skupin **Pampalini Funky Jam**, **Dan Kohout Band**, **Clou**

a

Tata Bojs

a pondělním koncertem

Třeboňských pištců

ve Schwarzenberské hrobce. Bohužel jediné, co jsem v neděli v Třeboni kromě rybí polévky v Šupince (v Šupině bylo našviháno a tam kde bylo prázdno očekávali zřejmě germáns

Slavnostní slib do rukou ředitele festivalu Pavla Barnáše

foto: Vítek Školník Urban ©

ky mluvící hosty) byl start cyklozávodu Okolo Třeboně. Stručně pravidla, vítězný tým je jasný, je to tým tvořený z pořadatelů a členů skupiny Nezmaři. Pavel Jim Drengubák je ředitel závodu a Pavel Zajíc hlavní psycholog. Druhé a další místa jsou určena obálkovou metodou. Ještěv

sobotu večer se na druhém místě umístil tým pivovaru Regent, který v obálce zaslal vedení závodu sud. Kromě toho, že kdo předjede vítěze je diskvalifikován, číhalo na závodní pole řada dalších nebezpečí. Například namátková dechová zkouška. Pokud bude mít jeden ze členů týmu méně než 0,3 promile alkoholu v krvi, bude celý tým diskvalifikován. Problém je, že testovaný nesmí mít méně než 0,3 promile, ale také rozdíl mezi ním a testujícím nesmí být menší než 0,2 promile a tak dále. Po nezbytném slibu, který za celý peloton složila namátkou vybraná dívka a nezbytné namátkové kontrole, celý peloton vyrazil vstříc závodu.

A já vstříc domovu, protože jsem v pondělí ráno musel do práce. Konečně se nad krajem rybníků, příjemných lidí, hospůdek a hudby rozjasnilo a vysvitlo slunce. Odjížděl jsem se smutkem v srdci, ale s vidinou, že právě na tyto nádherně strávené víkendy budu za dlouhých zimních večerů vzpomínat.

Pro ty, kteří by chtěli alespoň zčásti nabrat vůni Třeboně, je na tuto sobotu připraveno Léto v Třeboni, kde vystoupí: Fleret s Jarmilou Šulákovou, Jiří Pavlica s Hradišťanem a Petra Janů zpívající Gerschwina. Návštěvníky dále čekají pivovarské dny a lázeňské slavnosti. Létem bude provázet Nad'a Konvalinková.